

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทาน
ตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับเด็กปฐมวัย
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

นางสาว กาญจนา ชัดพูล
ตำแหน่งครู

โรงเรียนบ้านธารทอง

อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓

คำนำ

การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่ดี สามารถรับสาร ส่งสาร ใช้คำต่างๆในการเรียนรู้ และส่งผลให้การเรียนรู้ในชั้นปีต่อไปของเด็กมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูระดับปฐมวัย และขอขอบใจนักเรียนระดับปฐมวัยชั้นปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ที่ให้ความร่วมแรงร่วมใจ สนับสนุน ในการทำกิจกรรมจนประสบผลสำเร็จ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในการส่งเสริมทักษะทางภาษาระดับปฐมวัย

กาญจนา ชัดพูล

๑๗ พ.ค. ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
๑. ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่นำเสนอ	๑
๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน	๓
๓. กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน	๓
๔. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ	๙
๕. ปัจจัยความสำเร็จ	๑๕
๖. บทเรียนที่ได้รับ	๑๕
๗. การเผยแพร่ การได้รับการยอมรับ รางวัลที่ได้รับ	๑๖
๘. การขยายผล ต่อยอด หรือประยุกต์ใช้ผลงาน นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติ	๑๖
ภาคผนวก	๑๗

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

ชื่อผลงาน การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม สำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสาว กาญจนา ชัดพูล

ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ

จากผลการประเมินมาตรฐานการศึกษา มาตรฐานที่ ๑ คุณภาพของเด็ก ระดับปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ปีการศึกษา ๒๕๖๒ พบว่า ด้านที่ ๔ มีพัฒนาการด้านสติปัญญา สื่อสารได้ มีทักษะการคิดพื้นฐาน และแสวงหาความรู้ได้ ในมาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ผลการประเมินร้อยละ ๕๙.๐๔ ระดับคุณภาพ ๒ ปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่เข้าเรียนในระดับปฐมวัยเป็นชาติพันธุ์ม้ง นักเรียนจะใช้ภาษาท้องถิ่นในการพูดสื่อสารกับคนในครอบครัวและเพื่อน ๆ ในกลุ่มชนเผ่าเดียวกัน การใช้ภาษาไทยของเด็กจึงถือเป็นภาษาที่สองในการสื่อสาร จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านทักษะทางภาษาของนักเรียนเป็นอย่างมาก ปัญหานี้เป็นปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อชั้นที่นักเรียนต้องเรียนในปีต่อไป ด้วยจากการที่นักเรียนพูดและอ่านไม่ได้นั้น ทำให้การเรียนรู้ในสาระวิชาต่าง ๆ ย่อมมีอุปสรรค เพราะทักษะทางภาษา เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการรับสาร ส่งสาร ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาสื่อสารในจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัย ได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ มาตรฐาน พัฒนาการด้านสติปัญญาในมาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ ๙ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ สภาพที่พึงประสงค์อายุ ๕-๖ ปี ได้ระบุไว้ว่าเด็กปฐมวัยสามารถฟังผู้อื่นจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังและเล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้ การพัฒนาการใช้ภาษา ประสบการณ์สำคัญที่สนับสนุนให้เด็กเกิดการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา ได้แก่ การฟังเสียงต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่าง ๆ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และความต้องการ การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่าง ๆ การร้องจังหวะที่เหมาะสมในการพูด และการพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร

Piaget, & Inhelder (๑๙๖๙) การจัดกิจกรรมทางภาษาแก่เด็กควรจะต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติการเรียนรู้ หลักการสอน ตลอดจนเลือกใช้กิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจ และความสามารถของเด็ก เนื่องจากเด็กทุกคนมีความสามารถอยู่ภายใน เมื่อได้รับสิ่งเร้าและการเสริมแรงจากบุคคลใกล้ชิดด้วยกิจกรรม และวิธีการที่เหมาะสมก็จะแสดงความสามารถนั้นออกมา การเปิดโอกาสให้เด็กแสดงพฤติกรรม ที่เป็นการพูด และการกระทำออกมาให้มากที่สุด จะส่งผลต่ออัตราการเรียนรู้ถึง ๙๐% การใช้หลักจิตวิทยา หลักการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการใช้สื่อการสอนเพื่อกระตุ้นเร้าความสนใจของเด็ก ทั้งนี้ควรคำนึงถึงทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piagetซึ่งกล่าวไว้ว่าเด็กอายุ ๒-๗ปี จะอยู่ในขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Stage) เด็กเรียนรู้จากการกระทำโดยอาศัย สื่อ วัตถุ อุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ เพราะระบบความคิดของเด็กในวัยนี้ยังไม่พัฒนาถึงขั้นที่เข้าใจนามธรรมได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรมในการเรียนรู้

เกตนันนิภา ฮาดคันทุง (๒๕๖๑) การฟังการเล่านิทาน หรือการอ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา เนื่องจากนิทานและเรื่องราวในหนังสือเด็ก มีเนื้อหาสนุกสนาน น่าฟัง น่าตื่นตื้นเร้าความสนใจ จูงใจให้เด็กพัฒนาความสามารถในการฟังอย่างต่อเนื่อง การฟัง คือที่มาสำคัญของการพัฒนาภาษา คำ ความหมาย และภาษาที่ตรงตามสร้างขึ้นมาได้จากนิทานและเรื่องราวเหล่านี้ ถ้าฟังการพูดคุยในชีวิตประจำวัน ไม่เพียงพอที่จะพัฒนาภาษาของเด็ก เรื่องราวที่ซับซ้อนในนิทานต่างหากที่ได้นำเสนอคำและภาษาให้เด็กมหาศาล นิทานเรื่องหนึ่ง ๆ บางทีนำเสนอคำใหม่นับร้อยคำ และเด็กก็เข้าใจเพราะมีบริบทเรื่องราวในนิทาน ซึ่งสอดคล้องกับ พรพิไล เลิศวิชา (๒๕๕๐) ที่กล่าวว่า การพูดหรือการเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมทางภาษาที่นิยมจัดในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เพราะการใช้ภาษามีความเกี่ยวข้องกับการคิดโดยตรง และโดยธรรมชาติของการคิดจะต้องอาศัยการสังเกต การเปรียบเทียบ การรู้จักเชื่อมโยงและการแยกแยะเป็นปัจจัยพื้นฐาน การเล่านิทานและการเล่าเรื่องเป็นศิลปะของการใช้ภาษาที่ดียิ่ง เพราะถือว่าการเล่านิทานนั้นครูจะต้องมีความเข้าใจในหลักการ และวิธีการเล่าที่ดีจึงจะประสบผลสำเร็จในการสอน จุดประสงค์อย่างหนึ่งของการเล่านิทาน คือ การพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งรวมทั้งการฟังและการพูด และเด็กจะต้องฝึกการจดจำความต่อเนื่องของเรื่อง ติดตามแนวความคิด เรียนรู้คำใหม่ และเสริมประสบการณ์ของตนได้ดียิ่งขึ้น นิทานเป็นสื่อการสอนที่สามารถปลูกอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความสนุกสนาน ตื่นเต้น กลัว เศร้า เบิกบาน ให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี และเด็กจะสามารถเรียนรู้ ความรู้เนื้อหาวิชาการต่าง ๆ ได้เร็วมากขึ้น ถ้าเนื้อหานั้นมีความหมายเป็นรูปธรรม ในจินตนาการของเด็กโดยเฉพาะจินตนาการในนิทานที่สนุกสนานเพราะนิทานเป็นเรื่องของจินตนาการที่ให้ความบันเทิงเต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนาน โลกของเด็กเป็นโลกที่สดใสด้วยจินตนาการที่บริสุทธิ์ พวกเขามีความใฝ่ฝันละเอียดอ่อน ละเมียดละไม ให้สัตว์พูดได้ ต้นไม้พูดได้ เพื่อสื่อเรื่องราวของกันและกัน

บรรชา ลือเลื่อง (๒๕๕๙) คำที่เด็กปฐมวัยควรพูดและอ่านให้ได้เป็นคำพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้มีทั้งสิ้นจำนวน ๒๔๒ คำ เป็นคำที่ทดสอบความยากง่ายในการอ่านและการเขียนมาแล้ว โดยคัดเลือกจากจำนวนคำของบัญชีคำแต่ละชั้น ซึ่งนักเรียนใช้พูดในชีวิตประจำวัน ดังนั้นคำเหล่านี้จึงเป็นคำที่ควรเรียนในชั้นต่างๆตามที่กำหนด ซึ่งพิจารณาคำไปใช้แต่ละชั้น จะพิจารณาคำที่จำเป็นต้องใช้ในท้องถิ่นนั้น ๆ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งพิจารณากำหนดจำนวนคำให้เหมาะสม และนักเรียนระดับปฐมวัยควรพูด และเข้าใจความหมายได้

จากการศึกษาค้นคว้าหลักการและทฤษฎีที่จะนำมาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กนักเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนนั้น ข้าพเจ้าได้ศึกษาแนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม(Whole language approach) ซึ่งรูปแบบการสอนนี้ เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการประสานความรู้ และประสบการณ์เดิมที่ติดตัวมาผนวกเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาของเด็ก และการส่งเสริมครู เดคาร์ราเคล อ้างอิงใน กุลยา ตันติผลาชีวะ (๒๕๕๙) พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมมาจากแนวคิด ๓ ประการ คือ ธรรมชาติของเด็กกับการได้รับประสบการณ์ทางภาษา ประการที่หนึ่งเด็กจะมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาเป็นของตนเอง และมีความพร้อมที่จะเรียนรู้หนังสือ ประการที่สอง การส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางภาษาที่กระตุ้นเร้าความสนใจ การแสดงออกและค้นเคยมจะเป็นการสร้างสรรค์การเรียนรู้หนังสือให้เด็กได้มากขึ้น ประการที่สาม คือในการเรียนภาษาต้องการแบบบูรณาการทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งหมายถึงทั้งหมดองค์รวม หรือ Whole

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบองค์รวมสำหรับนักเรียนระดับอนุบาล โดยหวังว่าจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของ

นักเรียนให้ดีขึ้นได้ และจะสามารถเป็นแนวทางให้ครู ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้นำไปศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมเด็กให้เกิดทักษะทางด้านภาษาต่อไป

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน

๑. เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

๒. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ก่อนและหลังการได้รับการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

เป้าหมาย

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านธารทอง ร้อยละ ๘๐ มีทักษะทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย

เชิงปริมาณ

นักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย จำนวน ๓๒ คน ในปีการศึกษา ๒๕๖๓

เชิงคุณภาพ

นักเรียนใช้ทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ได้เหมาะสมกับวัยโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ภาษาไทยพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัว เพื่อน ๆ ในกลุ่มชนเผ่าเดียวกัน และในห้องเรียนได้ สามารถรับสาร ส่งสารการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ดี

๓. กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน

๓.๑ การออกแบบผลงาน นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติ (Act)

๓.๑.๑ การวางแผนและเตรียมการ

๑. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach) และคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาลที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย และเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์

๒. นำคำพื้นฐานที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดทำนิทานประกอบการสอนจำนวน ๘ เรื่อง แล้วนำมากำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ๑๕ แผน แผนละ ๓๐ นาที ประกอบด้วย

- ๑) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑,๒ นิทานเรื่อง วันหยุดของนาเดีย
- ๒) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๓,๔ นิทานเรื่อง อามี๋หลงป่า
- ๓) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๕,๖ นิทานเรื่อง เทพินทร์กับส้มตำแสนอร่อย
- ๔) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๗,๘ นิทานเรื่อง สวนของงุ่น
- ๕) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๙,๑๐ นิทานเรื่อง เรื่องเล่าของไข่
- ๖) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑๐,๑๑ นิทานเรื่อง เมฆสุดพิเศษของสมฤดี
- ๗) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑๒,๑๓ นิทานเรื่อง ร่างกายของเรา
- ๘) แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑๔,๑๕ นิทานเรื่อง เพื่อนใหม่ของกระต่าย

๓. จัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ช่วงเวลา ๙.๓๐-๑๐.๐๐น. ไม่รวมเวลาทดสอบทักษะทางภาษาก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ วางแผนการดำเนินกิจกรรม เริ่มการทดสอบทักษะทางภาษาก่อนเริ่มการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษา (Pretest) ของแบบทดสอบจำนวน ๔ ชุด เก็บรวบรวมคะแนนไว้ และวางแผนการดำเนินการจัดประสบการณ์พัฒนาทักษะทางภาษา ใช้เวลาในการส่งเสริมทักษะทางภาษา ๑๐สัปดาห์ ครั้งละ๓๐นาที หลังจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษา ทดสอบวัดทักษะทางภาษา(Posttest) ด้วยแบบทดสอบเดิมเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

ตารางวางแผนการดำเนินการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้
๓ ก.ค.๖๓	ทดสอบทักษะทางภาษาก่อนการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม	แบบทดสอบทักษะทางภาษา
๖-๑๐ ก.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑,๒ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๑๓-๑๗ ก.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๒	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๓,๔ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๒๐-๒๔ ก.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๓	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๕,๖ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๓๑-๓ ส.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๔	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๗,๘ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๑๐-๑๔ ส.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๕	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๙,๑๐ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๑๖-๒๐ ส.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๖	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑๑ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๒๓-๒๗ ส.ค.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๗	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑๒ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๓๐ ส.ค. - ๓ ก.ย.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๘	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑๓ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๖-๑๐ ก.ย.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๙	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑๔ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๑๓-๑๗ ก.ย.๖๓	การจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑๐	แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ ๑๕ แบบบันทึกทักษะทางภาษา
๒๐-๒๔ ก.ย.๖๓	ทดสอบทักษะทางภาษาหลังการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม	แบบทดสอบทักษะทางภาษา

๔. สร้างแบบทดสอบทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๓ สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

ความเหมาะสมเกี่ยวกับสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์ การวัด และการประเมินผล การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายเหมาะกับเด็กเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรม ให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ บันทึกผลการสอน บันทึกผลหลังการทำกิจกรรม บันทึกบทสนทนา ของเด็ก ๆ รวมทั้งอุปสรรคและแนวทางแก้ไข นำการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำ พื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การดำเนิน กิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การประเมินผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข นำการจัด ประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์ รวม แก้ไขเบื้องต้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้าน การศึกษาปฐมวัยจำนวน ๓ ท่าน ได้แก่

๑) นาย อิทธิพล แสงจันทร์ ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ตำแหน่งครู ระดับ คศ. ๒ โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ประสบการณ์ในการสอนเป็นระยะเวลา ๙ ปี

๒) นาง จันทรา มงคลคลี ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ประสบการณ์ใน การสอนเป็นระยะเวลา ๑๒ ปี

๓) นางสาว ศศิภา จันแปงเงิน ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ตำแหน่งครูพี่เลี้ยง โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ประสบการณ์ในการสอนเป็นระยะเวลา ๓ ปี

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่

๑) นาง ดวงฤทัย เทพสุภา ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ตำแหน่งครู ระดับ คศ. ๒ โรงเรียนบ้านเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑ ประสบการณ์ในการสอนเป็นระยะเวลา ๘ ปี

๒) นางสาว ชนาพร ยอดทองเลิศ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ประสบการณ์ในการสอนเป็นระยะเวลา ๔ ปี

๒) นางสาวมณฑกานต์ น้อยหอม ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ประสบการณ์ในการสอนเป็นระยะเวลา ๕ ปี

๓.๒ การดำเนินงานตามกิจกรรม (Do)

วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นเตรียมการเล่านิทาน

เป็นขั้นที่ครูผู้สอนเตรียมเด็กให้มีความพร้อมก่อนการทำกิจกรรมการเล่านิทานจากคำพื้นฐาน ตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ได้แก่ การจัดเตรียมบรรยากาศ การสร้างข้อตกลงร่วมกัน กระตุ้น ความสนใจและความรู้เบื้องต้น

ขั้นกิจกรรมการเล่านิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม
เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติของเด็ก มี
ขั้นตอน ๕ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของเรื่องโดยรวม

กิจกรรม

ครูอ่านนิทานจากคำพื้นฐานให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวา โดยอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่องให้นักเรียนสนใจฟัง ครูแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ถ้าภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอครูควรใช้การสนทนากับนักเรียนช่วยในการสื่อความหมายโดยใช้คำถามง่าย ๆ ให้ดูภาพประกอบทุกหน้าตั้งแต่หน้าปกถึงท้ายเล่ม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดสามารถพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำในเรื่องได้

การประเมินผล

สังเกตนักเรียนจากการสนทนาโต้ตอบคำถามครู เกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

ขั้นที่ ๒ ให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้

กิจกรรม

ครูเข้าสู่บทเรียนโดยคำถามง่าย ๆ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังแล้วในขั้นตอนที่ ๑ ครูช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้พูดแสดงความคิดเห็น นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง และลำดับเรื่องได้จนจบ ครูสนทนาและให้นักเรียนอ่านตามหนังสือทุกหน้า ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติโดยอาสาสมัครเป็นผู้แสดงตัวละครในเรื่องครูมีหน้าที่เป็นผู้กำกับ

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน ตามลำดับเรื่องการสื่อสารความเข้าใจเนื้อเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นที่ ๓ นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่เป็นคำพื้นฐานจากนิทานร่วมกับครูและเพื่อน

จุดมุ่งหมาย

- ๓.๑ เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำพื้นฐานต่าง ๆ ที่เรียน
- ๓.๒ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษร และความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษรนั้น ๆ
- ๓.๓ เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของตนจากการพูดเป็นภาษาเขียนได้
- ๓.๔ เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

กิจกรรม

ครูเตรียมกระดาษที่มีตัวอักษรคำพื้นฐานแล้วให้นักเรียนปะติดคำพื้นฐานอนุบาลด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่ โดยให้นักเรียนเลือกคำพื้นฐานด้วยตนเองแล้วให้พูดออกเสียงคำพื้นฐานที่นักเรียนเลือกให้เพื่อนฟังและพูดตาม

การประเมินผล

สังเกตการพูดออกเสียงคำพื้นฐานและประโยคต่าง ๆ

ขั้นที่ ๔ ทำบัตรคำพื้นฐานภาษาไทยเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดและอ่านออกเสียงคำและแสดงออกถึงความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่ได้

กิจกรรม

ครูให้นักเรียนตกแต่งคำพื้นฐาน โดยให้เด็กเขียนคำพื้นฐานลงในใบงาน และวาดภาพประกอบคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาล แล้วให้นักเรียนผลัดกันพูดออกเสียงคำ เขียนชื่อตนเองและให้นักเรียนช่วยกันพูดหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟัง

การประเมิน

สังเกตการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาล

ขั้นที่ ๕ ทบทวนและฝึกความแม่นยำ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจนเกิดความแม่นยำ

กิจกรรม

ครูให้นักเรียนใช้บัตรคำพื้นฐานที่ปะติดด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่ ผลัดกันออกมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง แล้วให้เพื่อนพูดออกเสียงคำตามเพื่อนทีละคน และให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ความหมายของคำจากบัตรคำพื้นฐาน

การประเมิน

สังเกตการอ่านคำพื้นฐานของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

ทดสอบความถูกต้องจากแบบทดสอบการใช้ทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ประกอบด้วย

๑. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง จำนวน ๒๐ ข้อ
๒. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการพูด จำนวน ๑๐ ข้อ
๓. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการอ่าน จำนวน ๑๐ ข้อ
๔. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการเขียน จำนวน ๑๐ ข้อ

๓.๓ ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check)

แผนการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โดยใช้แผน One Group Pretest-posttest Design

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อนการจัด ประสบการณ์	การจัดประสบการณ์	ทดสอบหลังการจัด ประสบการณ์
E	T _๑	X	T _๒

E คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย จำนวน ๓๒ คน

T_๑ คือ การทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม

X คือ การจัดประสบการณ์การทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม จำนวน ๑๕ แผน

T_๒ คือ การทดสอบหลังการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม

๔. ประเมินผลและปรับปรุงชิ้นงาน (Act)

จากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ทั้งก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ เมื่อนำมาหาร้อยละความก้าวหน้าคะแนนของนักเรียนจำนวน ๓๒ คน เทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ ๑๐ โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ ๑๐ ซึ่งครูได้จัดประสบการณ์พัฒนาทักษะทางภาษา ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ และเป็นการทบทวนความจำของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ มีการสอดแทรกคำคล้องจองและเพลงต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเป็อในการเรียนรู้ทักษะทางภาษา

๕. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

ตารางที่ ๑ แสดงคะแนน ร้อยละทักษะทางภาษาด้านการฟัง และร้อยละความก้าวหน้าคะแนนทักษะทางภาษาด้านการฟังของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้า ร้อยละ ๑๐

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การฟัง คะแนนเต็ม (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ	การฟัง คะแนนเต็ม (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๑	๗	๓๕	๑๐	๕๐	๑๕	ผ่าน
๒	๘	๔๐	๑๑	๕๕	๑๕	ผ่าน
๓	๘	๔๐	๑๐	๕๐	๑๐	ผ่าน
๔	๗	๓๕	๑๐	๕๐	๑๕	ผ่าน
๕	๑๐	๕๐	๑๒	๖๐	๑๐	ผ่าน
๖	๘	๔๐	๑๐	๕๐	๑๐	ผ่าน
๗	๔	๒๐	๑๒	๖๐	๑๐	ผ่าน
๘	๔	๒๐	๑๕	๗๕	๕๕	ผ่าน
๙	๖	๓๐	๑๒	๖๐	๓๐	ผ่าน
๑๐	๕	๕๕	๑๕	๗๕	๒๐	ผ่าน
๑๑	๗	๓๕	๑๑	๕๕	๒๐	ผ่าน
๑๒	๙	๔๕	๑๖	๘๐	๓๕	ผ่าน
๑๓	๗	๓๕	๑๓	๖๕	๓๐	ผ่าน
๑๔	๘	๔๐	๑๕	๗๕	๓๕	ผ่าน
๑๕	๘	๔๐	๑๗	๘๕	๔๕	ผ่าน
๑๖	๗	๓๕	๑๑	๕๕	๒๐	ผ่าน
๑๗	๗	๓๕	๑๑	๕๕	๒๐	ผ่าน
๑๘	๑๑	๕๕	๑๖	๘๐	๒๕	ผ่าน
๑๙	๘	๔๐	๑๐	๕๐	๑๐	ผ่าน
๒๐	๘	๔๐	๑๑	๕๕	๑๕	ผ่าน
๒๑	๖	๓๐	๑๑	๕๕	๒๕	ผ่าน
๒๒	๕	๒๕	๑๐	๕๐	๒๕	ผ่าน
๒๓	๗	๓๕	๑๒	๖๐	๒๕	ผ่าน
๒๔	๑๑	๕๕	๑๕	๗๕	๒๐	ผ่าน
๒๕	๑๐	๕๐	๑๖	๘๐	๓๐	ผ่าน
๒๖	๙	๔๕	๑๑	๕๕	๑๐	ผ่าน
๒๗	๕	๒๕	๑๐	๕๐	๒๕	ผ่าน
๒๘	๖	๓๐	๑๒	๖๐	๓๐	ผ่าน
๒๙	๗	๓๕	๑๒	๖๐	๒๕	ผ่าน

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การฟัง คะแนนเต็ม (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ	การฟัง คะแนนเต็ม (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๓๐	๘	๔๐	๑๕	๗๕	๓๕	ผ่าน
๓๑	๘	๔๐	๑๒	๖๐	๒๐	ผ่าน
๓๒	๘	๔๐	๑๐	๕๐	๑๐	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	๗.๔๑	๓๗.๙๗	๑๒.๓๑	๖๑.๕๖	๒๒.๖๖	

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า ร้อยละของความสามารถทักษะทางภาษาด้านการฟังจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (ร้อยละ ๖๑.๕๖) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๓๗.๙๗) โดยนักเรียนทุกคนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และคะแนนจากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟังด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เมื่อนำมาหาร้อยละความก้าวหน้าคะแนนของนักเรียนจำนวน ๓๒ คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ ๑๐ โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๒ แสดงคะแนน ร้อยละทักษะทางภาษาด้านการพูด และร้อยละความก้าวหน้าคะแนนทักษะทางภาษาด้านการพูดของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้า ร้อยละ ๑๐

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การพูด คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ	การพูด คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๑	๔	๔๐	๗	๗๐	๓๐	ผ่าน
๒	๕	๕๐	๙	๙๐	๔๐	ผ่าน
๓	๖	๖๐	๘	๘๐	๒๐	ผ่าน
๔	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๕	๘	๘๐	๙	๙๐	๑๐	ผ่าน
๖	๗	๗๐	๙	๙๐	๒๐	ผ่าน
๗	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๘	๓	๓๐	๑๐	๑๐๐	๗๐	ผ่าน
๙	๕	๕๐	๘	๘๐	๓๐	ผ่าน
๑๐	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๑๑	๔	๔๐	๗	๗๐	๓๐	ผ่าน
๑๒	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๑๓	๘	๘๐	๙	๙๐	๑๐	ผ่าน
๑๔	๘	๘๐	๑๐	๑๐๐	๒๐	ผ่าน

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การพูด คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ	การพูด คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๑๕	๗	๗๐	๙	๙๐	๒๐	ผ่าน
๑๖	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๑๗	๖	๖๐	๘	๘๐	๒๐	ผ่าน
๑๘	๙	๙๐	๑๐	๑๐๐	๑๐	ผ่าน
๑๙	๙	๙๐	๑๐	๑๐๐	๑๐	ผ่าน
๒๐	๘	๘๐	๙	๙๐	๑๐	ผ่าน
๒๑	๗	๗๐	๘	๘๐	๑๐	ผ่าน
๒๒	๕	๕๐	๙	๙๐	๔๐	ผ่าน
๒๓	๖	๖๐	๗	๗๐	๑๐	ผ่าน
๒๔	๙	๙๐	๑๐	๑๐๐	๑๐	ผ่าน
๒๕	๙	๙๐	๑๐	๑๐๐	๑๐	ผ่าน
๒๖	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
๒๗	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๒๘	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๒๙	๗	๗๐	๘	๘๐	๑๐	ผ่าน
๓๐	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๓๑	๗	๗๐	๙	๙๐	๒๐	ผ่าน
๓๒	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	๖.๓๑	๖๓.๑๓	๙.๑๖	๙๑.๕๖	๒๘.๔๔	

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า ร้อยละของความสามารถทักษะทางภาษาด้านการพูดจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (ร้อยละ ๙๑.๕๖) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๖๓.๑๓) โดยนักเรียนทุกคนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และคะแนนจากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการพูดด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เมื่อนำมาหาร้อยละความก้าวหน้าคะแนนของนักเรียนจำนวน ๓๒ คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ ๑๐ โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๓ แสดงคะแนน ร้อยละทักษะทางภาษาด้านการอ่าน และร้อยละความก้าวหน้าคะแนน ทักษะทางภาษาด้านการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วย คำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้า ร้อยละ ๑๐

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การอ่าน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ	การอ่าน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๑	๔	๔๐	๘	๘๐	๔๐	ผ่าน
๒	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๓	๕	๕๐	๗	๗๐	๒๐	ผ่าน
๔	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๕	๖	๖๐	๙	๙๐	๓๐	ผ่าน
๖	๕	๕๐	๙	๙๐	๔๐	ผ่าน
๗	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๘	๓	๓๐	๑๐	๑๐๐	๗๐	ผ่าน
๙	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๑๐	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๑๑	๕	๕๐	๗	๗๐	๒๐	ผ่าน
๑๒	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๑๓	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๑๔	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
๑๕	๘	๘๐	๑๐	๑๐๐	๒๐	ผ่าน
๑๖	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๑๗	๖	๖๐	๗	๗๐	๑๐	ผ่าน
๑๘	๘	๘๐	๑๐	๑๐๐	๒๐	ผ่าน
๑๙	๘	๘๐	๑๐	๑๐๐	๒๐	ผ่าน
๒๐	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
๒๑	๖	๖๐	๘	๘๐	๒๐	ผ่าน
๒๒	๕	๕๐	๘	๘๐	๓๐	ผ่าน
๒๓	๖	๖๐	๘	๘๐	๒๐	ผ่าน
๒๔	๘	๘๐	๑๐	๑๐๐	๒๐	ผ่าน
๒๕	๘	๘๐	๑๐	๑๐๐	๒๐	ผ่าน
๒๖	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
๒๗	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๒๘	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๒๙	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๓๐	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การอ่าน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ	การอ่าน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๓๑	๕	๕๐	๙	๙๐	๕๐	ผ่าน
๓๒	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	๕.๖๙	๕๖.๘๘	๙.๓๘	๙๓.๗๕	๓๖.๘๘	

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า ร้อยละของความสามารถทักษะทางภาษาด้านการอ่านจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (ร้อยละ ๙๓.๗๕) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๕๖.๘๘) โดยนักเรียนทุกคนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และคะแนนจากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการอ่านด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เมื่อนำมาหาร้อยละความก้าวหน้าคะแนนของนักเรียนจำนวน ๓๒ คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ ๑๐ โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๔ แสดงคะแนน ร้อยละทักษะทางภาษาด้านการเขียน และร้อยละความก้าวหน้าคะแนนทักษะทางภาษาด้านการเขียนของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้า ร้อยละ ๑๐

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การเขียน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ	การเขียน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๑	๓	๓๐	๘	๘๐	๕๐	ผ่าน
๒	๓	๓๐	๑๐	๑๐๐	๗๐	ผ่าน
๓	๕	๕๐	๘	๘๐	๓๐	ผ่าน
๔	๓	๓๐	๑๐	๑๐๐	๗๐	ผ่าน
๕	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๖	๕	๕๐	๙	๙๐	๔๐	ผ่าน
๗	๓	๓๐	๑๐	๑๐๐	๗๐	ผ่าน
๘	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๙	๓	๓๐	๑๐	๑๐๐	๗๐	ผ่าน
๑๐	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๑๑	๕	๕๐	๘	๘๐	๓๐	ผ่าน
๑๒	๕	๕๐	๙	๙๐	๔๐	ผ่าน
๑๓	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๑๔	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
๑๕	๗	๗๐	๙	๙๐	๒๐	ผ่าน
๑๖	๖	๖๐	๙	๙๐	๓๐	ผ่าน

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	ผลการตัดสิน (ร้อยละ ๑๐)
	การเขียน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ	การเขียน คะแนนเต็ม (๑๐ คะแนน)	ร้อยละ		
๑๗	๖	๖๐	๗	๗๐	๑๐	ผ่าน
๑๘	๘	๘๐	๙	๙๐	๑๐	ผ่าน
๑๙	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๒๐	๗	๗๐	๑๐	๑๐๐	๓๐	ผ่าน
๒๑	๖	๖๐	๘	๘๐	๒๐	ผ่าน
๒๒	๔	๔๐	๘	๘๐	๔๐	ผ่าน
๒๓	๕	๕๐	๘	๘๐	๓๐	ผ่าน
๒๔	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
๒๕	๖	๖๐	๙	๙๐	๓๐	ผ่าน
๒๖	๗	๗๐	๙	๙๐	๒๐	ผ่าน
๒๗	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๒๘	๔	๔๐	๑๐	๑๐๐	๖๐	ผ่าน
๒๙	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๓๐	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๓๑	๕	๕๐	๑๐	๑๐๐	๕๐	ผ่าน
๓๒	๖	๖๐	๑๐	๑๐๐	๔๐	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	๕.๐๙	๕๐.๙๔	๙.๓๑	๙๓.๑๓	๔๒.๑๙	

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า ร้อยละของความสามารถทักษะทางภาษาด้านการเขียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (ร้อยละ ๙๓.๑๓) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๕๐.๙๔) โดยนักเรียนทุกคนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และคะแนนจากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการเขียนด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เมื่อนำมาหาร้อยละความก้าวหน้าคะแนนของนักเรียนจำนวน ๓๒ คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ ๑๐ โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สรุปผล

จากการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านธารทอง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย พบว่า

๑.เด็กมีทักษะทางภาษาด้านการฟังหลังการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษา

(ร้อยละ ๖๑.๕๖) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๓๗.๙๗)

๒.เด็กมีทักษะทางภาษาด้านการพูดหลังการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษา

(ร้อยละ ๙๑.๕๖) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๖๓.๑๓)

๓.เด็กมีทักษะทางภาษาด้านการอ่านหลังการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษา

(ร้อยละ ๙๓.๗๕) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๕๖.๘๘)

๔. เด็กมีทักษะทางภาษาด้านการเขียนหลังการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษา (ร้อยละ ๙๓.๑๓) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ ๕๐.๙๔)

โดยนักเรียนทุกคนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักเรียนได้รับการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้แบบองค์รวม และคะแนนจากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เมื่อนำมาหาร้อยละความก้าวหน้าคะแนนของนักเรียนจำนวน ๓๒ คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ ๑๐ โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และพบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ ๑๐ เห็นควรได้รับการส่งเสริมทักษะทางภาษาเพิ่มเติม ซึ่งครูได้จัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ต่อไปและเป็นการทบทวนความจำของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ มีการสอดแทรกคำคล้องจองและเพลงต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อในการเรียนรู้ทักษะทางภาษา

ผลสัมฤทธิ์ของงาน

จากการทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๓ พบว่า นักเรียนใช้ทักษะทางภาษาได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ได้เหมาะสมกับวัย โต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ภาษาไทยพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัว เพื่อน ๆ ในกลุ่มชนเผ่าเดียวกัน และในห้องเรียนได้ สามารถรับสาร ส่งสารการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ดี

ประโยชน์ที่ได้รับ

มีสื่อ และนวัตกรรมที่หลากหลายในการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ครูผู้สอนระดับปฐมวัยสามารถนำเทคนิคการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนระดับปฐมวัยเพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาครบทั้ง ๔ ด้าน

๖. ปัจจัยความสำเร็จ

๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาระบบงาน
๒. การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
๓. การประยุกต์ใช้สิ่งของต่าง ๆ ที่เหลือใช้จากการใช้งานของวัสดุ ที่หาง่ายตามสถานศึกษา
๔. มีความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรม
๕. ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมและความตั้งใจที่นำประสบการณ์การทำงานมาพัฒนา ปรับปรุง ระบบการทำงานอย่างต่อเนื่อง
๖. ผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือชี้แนะ

๗. บทเรียนที่ได้รับ

๑. การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา โดยมีครูผู้สอนระดับอนุบาลให้ความสำคัญกับการนำคำพื้นฐานจากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๒. การพัฒนางานร่วมกัน ความจริงจังในการปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมกันในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือร่วมใจ การเอาใจใส่ เสียสละ การอุทิศตนเองของบุคลากร ส่งผลให้งาน ประสบผลสำเร็จได้ผลงานที่มีคุณภาพ

๓. เมื่อความสำเร็จสู่เป้าหมายความภาคภูมิใจในการทำหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างสมบูรณ์สามารถพัฒนางานได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๘. การเผยแพร่

๘.๑ การเผยแพร่

๑. เผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์โรงเรียนบ้านธารทอง
๒. เผยแพร่ผลงานให้กับ โรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลแม่เงินนำไปใช้
๓. เผยแพร่ผลงานให้กับ โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาตำบลแม่เงินนำไปใช้
๔. การศึกษาดูงานของคณะบุคลากรทางการศึกษาจาก โรงเรียนบ้านป่าไร่หลวงวิทยา (ตชด.ช่างกล ปทุมวันอนุสรณ์ ๙)

๘.๒ การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

๑. ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ระดับปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
๒. ได้รับรางวัลชนะเลิศ วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ระดับปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย รอบตัวแทน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔
๓. ได้รับรางวัลระดับเหรียญทองชนะเลิศ การแข่งขันผลงานนวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาตำบลแม่เงิน ณ โรงเรียนบ้านไร่ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๙. การขยายผลต่อยอด หรือ ประยุกต์ใช้ผลงาน/นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติ

๙.๑ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการถอดบทเรียน

จากการส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานจากนิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม สำหรับปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย คือ การใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติของเด็ก โดยมี ๕ ขั้นตอนในการเรียนรู้ ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางภาษาที่กระตุ้นเร้าความสนใจ โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่ ซึ่งเป็นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่เด็ก ๆ ต่างชื่นชอบ และสนุกสนานเพลิดเพลิน นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่เป็นคำพื้นฐานจากนิทานร่วมกับครูและเพื่อน และทำบัตรคำพื้นฐานเล่มใหญ่เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยคำพื้นฐานเพื่อเป็นการทบทวนและฝึกความแม่นยำ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำพื้นฐานภาษาไทยและสามารถบอกความหมายของคำพื้นฐานได้ การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ให้กับเด็กปฐมวัย ได้แก่ การระบายสี การปั้นดินน้ำมัน และการฉีกตัดปะให้เป็นคำพื้นฐานภาษาไทย คำพยางค์ภาษาไทย และคำประสมสระภาษาไทยต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบองค์รวม ๕ ขั้นตอน สามารถนำไปใช้ให้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๑ และ ๒ ได้

๙.๒ การเรียนรู้เพื่อการต่อยอดและการขยายผล

บัตรคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาลด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่จำนวน ๒๔๒คำ ครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นกิจกรรมเกมการศึกษาการเรียนประโยคอย่างง่าย โดยครูแยกหมวดหมู่คำพื้นฐานอนุบาลออกเป็น ๑๒ หมวด ได้แก่ หมวดเครือญาติ ๑๔ คำ หมวดดอกไม้ ๔ คำ หมวดผลไม้ ๑๘ คำ หมวดผัก ๑๐ คำ หมวดพาหนะ ๔ คำ หมวดสถานที่ ๑๓ คำ หมวดสัตว์ ๒๕ คำ หมวดสิ่งของ ๒๗ คำ หมวดเครื่องแต่งกาย-เครื่องนอน ๑๑ คำ หมวดอวัยวะ ๒๑ คำ หมวดตำแหน่ง-อาชีพ ๒๒ คำ หมวดอาหาร ๑๒ คำ และหมวดคำกริยา ๖๑ คำโดยให้

เด็กออกมาหน้าชั้นเรียนที่ละคนเลือกคำพื้นฐานที่เด็กสนใจ แล้วนำมาเรียงประโยคง่าย ๆ โดยครูเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน และชี้แนะเด็กในการเรียงประโยคและการอ่านประโยคง่าย ๆ นั้น เด็กปฐมวัยจะสามารถหัดพูด ประโยคภาษาไทย และเข้าใจความหมายในประโยคภาษาไทยได้ดีมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐานภาษาไทยจากนิทานโดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษา แบบองค์รวมสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

ทดสอบวัดทักษะด้านการฟัง

ตอนที่ ๑ การเข้าใจความหมายของคำ

จุดประสงค์ เพื่อทดสอบความเข้าใจในการแปลความหมาย หรือสื่อความหมายในคำที่ได้ยินได้อย่างถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน นักเรียนตอบถูกให้ ๑ คะแนน นักเรียนตอบไม่ถูกหรือไม่ตอบ ให้ ๐ คะแนน

ลักษณะแบบทดสอบ แบบเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก

จำนวนข้อสอบ จำนวน ๑๐ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

คำชี้แจง

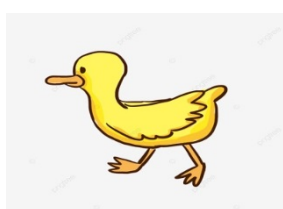
๑. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบรายบุคคล
๒. ให้นักเรียนดูภาพที่ละข้อและตอบว่ามีภาพอะไรบ้าง
๓. ครูพูดซ้ำแล้วอีกครั้งแล้วให้นักเรียนพูดตาม
๔. ครูอ่านคำถามที่ละข้อแล้วให้นักเรียน (X) ทับภาพที่ตรงกับความหมายของคำที่เป็นคำตอบ ทำแบบทดสอบไปพร้อมๆกัน

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (X) ทับภาพที่ตรงกับคำตอบ

ข้อที่ ๑

เมื่อคืนหนูห้อยดูโทรทัศน์แล้วผลอหลับไป ในตอนเช้าหนูห้อยตกใจขึ้นมาเพราะได้ยินเสียงไก่ขัน จึงลุกขึ้นมาเก็บที่นอน อาบน้ำ แต่งตัวเตรียมตัวไปโรงเรียน คุณพ่อคุณแม่ชมหนูห้อยว่าเป็นเด็กดี ขยันเรียน หนูห้อยดีใจมาก

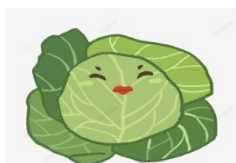
คำถาม ตอนเช้าหนูห้อยตื่นเพราะได้ยินเสียงอะไร

ข้อที่ ๒

วันนี้ในครัวมีมะเขือ กะหล่ำปลี คุณแม่จะเลือกทำผักกะหล่ำปลีให้ลูกรับประทานอาหารเย็น จึงขอให้หนูแดง ช่วยล้างผักให้ หนูแดงเป็นเด็กน่ารักจึงช่วยคุณแม่ล้างผักหลายครั้งจนผักสะอาดดี แล้วออกไปวิ่งเล่นกับเพื่อนๆ

คำถาม คุณแม่ใช้ผักอะไรทำอาหารเย็น

ภาคผนวก ข

ตัวอย่าง แผนการจัดประสบการณ์การส่งเสริมทักษะทางภาษาด้วยคำพื้นฐาน
จากนิทานโดยใช้แนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ชั้นอนุบาลปีที่ ๓

สาระการเรียนรู้ ธรรมชาติรอบตัวเด็ก

นิทานเรื่อง อหมีหลงป่า

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๓

เวลา ๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น.

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๓,๔ (๓๐ นาที)

จุดประสงค์

๑. นักเรียนเข้าใจความหมายของนิทานเรื่อง อหมีหลงป่าได้
๒. นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้
๓. นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำพื้นฐานต่าง ๆ ที่เรียน
๔. นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษร และความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษรนั้น ๆ
๕. นักเรียนสื่อความหมายของตนจากการพูดเป็นภาษาเขียนได้
๖. นักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย
๗. นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจนเกิดความแม่นยำ

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง อหมีหลงป่า
๒. นิทานจากจินตนาการ

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย

๑. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่/เคลื่อนที่

ด้านอารมณ์ จิตใจ

๑. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
๒. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี

ด้านสังคม

๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
๒. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ด้านสติปัญญา

๑. การฟังเพลง นิทาน หรือเรื่องราวต่างๆ
๒. การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ
๓. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
๔. การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
๕. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร

วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นเตรียมการเล่านิทาน

๑. เด็กและครูร่วมกันร้องพร้อมต้นประกอบเพลง “เปิด”
๒. เด็กร่วมกันสร้างข้อตกลงในการทำกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นกิจกรรมการเล่านิทานตามแนวทางการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ๕ ขั้นตอน

ขั้นที่ ๑ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ครูอ่านนิทานเรื่องอาหมีหลงป่าให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวา โดยแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ใช้การสนทนากับนักเรียนช่วยในการสื่อความหมายจากเนื้อหาในนิทานโดยใช้คำถามง่าย ๆ กรณีที่ภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ ให้นักเรียนดูภาพประกอบทุกหน้าตั้งแต่หน้าปกถึงท้ายเล่ม จากนั้นเด็ก ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพแต่ละภาพพร้อมกันว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

ขั้นที่ ๒ ให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังแล้วในขั้นตอนที่ ๑ ครูกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น โดยนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่แรกไปจนถึงตอนท้ายของเรื่อง โดยเล่าเรื่องราวตามจินตนาการให้สอดคล้องกับภาพ ให้เรื่องราวมีความต่อเนื่องเชื่อมกัน โดยการใช้คำที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ถ่ายทอดเรื่องราวให้เพื่อน และครูเกิดความเข้าใจ จากนั้นครูให้นักเรียนอ่านนิทานตามหนังสือนิทานทุกหน้า และให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติโดยอาสาสมัครเป็นผู้แสดงตัวละครในเรื่อง ครูเป็นผู้กำกับและคอยกระตุ้นช่วยเหลือในการทำกิจกรรม

ขั้นตอนที่ ๓ นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่เป็นคำพื้นฐานจากนิทานร่วมกับครูและเพื่อน

ครูเตรียมกระดาษที่มีตัวอักษรคำพื้นฐานแล้วให้นักเรียนปะติดคำพื้นฐานอนุบาลด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่ โดยให้นักเรียนเลือกคำพื้นฐานด้วยตนเองแล้วให้พูดออกเสียงคำพื้นฐานที่นักเรียนเลือกให้เพื่อนฟังและพูดตาม

ขั้นตอนที่ ๔ ทำบัตรคำพื้นฐานภาษาไทยเล่มใหญ่

ครูให้นักเรียนตกแต่งคำพื้นฐาน โดยให้เด็กเขียนคำพื้นฐานลงในใบงาน และวาดภาพประกอบคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาล แล้วให้นักเรียนผลัดกันพูดออกเสียงคำ เขียนชื่อตนเองและให้นักเรียนช่วยกันพูดหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟัง

ขั้นตอนที่ ๕ ทบทวนและฝึกความแม่นยำ

ครูให้นักเรียนใช้บัตรคำพื้นฐานที่ปะติดด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่ ผลัดกันออกมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังแล้วให้เพื่อนพูดออกเสียงคำตามเพื่อนทีละคน และให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ความหมายของคำจากบัตรคำพื้นฐาน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือนิทานเรื่อง อาหมีหลงป่า

๒. ใบงานคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาลจากเนื้อเรื่องในนิทานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคเปเปอร์มาเช่

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตนักเรียนจากการสนทนาโต้ตอบคำถามครู เกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

๒. สังเกตความถูกต้องการตอบคำถามและการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน ตามลำดับเรื่องการสื่อสารความเข้าใจเนื้อเรื่องการแสดงบทบาทสมมุติ

๓. สังเกตการพูดออกเสียงคำพื้นฐานและประโยคต่าง ๆ

๔. สังเกตการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยอนุบาล

๕. สังเกตการอ่านคำพื้นฐานของนักเรียน

ภาคผนวก ค
ภาพกิจกรรม

ขั้นตอนการวางแผนและเตรียมการและออกแบบ/สร้างนิทานคำพื้นฐานอนุบาล

ครูเล่านิทานให้นักเรียนฟัง

นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานคำพื้นฐานด้วยเปเปอร์มาเช่

ทบทวนและฝึกความแม่นยำ

การเผยแพร่ผลงาน